

Věc C-118/20

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

3. března 2020

Předkládající soud:

Verwaltungsgerichtshof (Rakousko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

13. února 2020

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“:

JY

Žalovaný orgán:

Wiener Landesregierung

EU 2020/0001-1

Verwaltungsgerichtshof (Správní soudní dvůr, Rakousko)

(Ra 2018/01/0159)

13. února 2020

Verwaltungsgerichtshof (správní soudní dvůr) přijal [*omissis*], k opravnému prostředku „Revision“ podaném JY ve W, [*omissis*] proti rozsudku Verwaltungsgericht Wien (Správní soud ve Vídni, Rakousko) ze dne 23. ledna 2018, [*omissis*] ve věci státní příslušnosti (žalovaný orgán u Verwaltungsgericht (správní soud): Wiener Landesregierung (vláda spolkové země Vídeň)), toto

u s n e s e n í:

Soudnímu dvoru Evropské unie se podle článku 267 SFEU předkládají následující předběžné otázky:

1. Spadá situace fyzické osoby, která se, jako navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“ v původním řízení, vzdala své státní příslušnosti k jedinému členskému státu Evropské unie a tedy občanství Unie, aby získala státní příslušnost jiného členského státu v souladu s příslibem udělení státního občanství tohoto členského státu, o nějž požádala, a jejíž možnost znovu získat občanství

Unie následně zanikla odvoláním tohoto příslibu, svou povahou a svými důsledky do oblasti působnosti unijního práva a proto musí být při odvolání příslibu udělení státního občanství dodržováno unijní právo?

V případě kladné odpovědi na první otázku:

2. Musí příslušné vnitrostátní orgány včetně případně vnitrostátních soudů v rámci rozhodnutí o odvolání příslibu udělení státního občanství členského státu konstatovat, zda je odvolání příslibu, jímž se ruší možnost opětovného získání občanství EU, s ohledem na jeho důsledky pro situaci dotčené osoby z pohledu unijního práva slučitelné se zásadou proporcionality?

Odůvodnění:

Skutkový stav a původní řízení

- 1 Navrhovatelka požádala dopisem ze dne 15. prosince 2008 o udělení rakouského státního občanství. V tomto okamžiku byla státní příslušnicí Estonské republiky a tedy občankou Unie.
- 2 Rozhodnutím vlády spolkové země Dolní Rakousko ze dne 11. března 2014 bylo navrhovatelce podle § 11a odst. 4 bodu 2 ve spojení s § 20 a § 39 Staatsbürgerschaftsgesetz 1985 (zákona o státním občanství z roku 1985, dále jen „StbG“) příslibeno udělení rakouského státního občanství, pokud během dvou let předloží doklad o tom, že již není občankou své dosavadní domovské země (Estonská republika).
- 3 Navrhovatelka, která v mezidobí přesunula své hlavní bydliště do Vídně, předložila ve stanovené dvouleté lhůtě potvrzení Estonské republiky, podle něž bylo usnesením vlády Estonské republiky ze dne 27. srpna 2015 rozhodnuto u ukončení její estonské státní příslušnosti. Od okamžiku, kdy bylo ukončeno její estonské občanství, je osobou bez státní příslušnosti.
- 4 Vláda spolkové země Vídeň (dále jen „orgán“), která se v mezidobí stala příslušným orgánem, odvolala rozhodnutím ze dne 6. července 2017 rozhodnutí vlády spolkové země Dolní Rakousko ze dne 11. března 2014 v souladu s § 20 odst. 2 StbG a žádost navrhovatelky o udělení rakouského státního občanství zamítla podle § 10 odst. 1 bodu 6 StbG.
- 5 Orgán v odůvodnění uvedl, že navrhovatelka vzhledem ke dvěma závažným správním přestupkům, kterých se dopustila po příslibu udělení rakouského státního občanství, a s přihlédnutím k osmi správním přestupkům, za něž bylo odpovědná před tímto příslibem, již nesplňuje podmínky udělení státního občanství podle § 10 odst. 1 bodu 6 StbG.

- 6 Proti tomuto rozhodnutí podala navrhovatelka stížnost k Verwaltungsgericht Wien (Správní soud ve Vídni, dále jen „správní soud“).
- 7 Rozsudkem napadeným u Verwaltungsgerichtshof (Správní soudní dvůr) správní soud stížnost zamítl jako neopodstatněnou a určil, že opravný prostředek k Verwaltungsgerichtshof (Správní soudní dvůr) není podle čl. 133 odst. 4 B-VG (Bundesverfassungsgesetz, spolkový ústavní zákon, dále jen B-VG) přípustný.
- 8 V odůvodnění správní soud zejména uvedl, že příslib rakouského státního občanství musí být podle § 20 odst. 2 StbG odvolán také v případě, kdy důvod odmítnutí nastane až po předložení dokladu o ukončení dosavadní státní příslušnosti, jako konkrétně v případě nesplnění podmínky udělení státního občanství podle ustanovení § 10 odst. 1 bodu 6 StbG. Při přezkumu této podmínky udělení státního občanství je nutno přihlídnout k celkovému chování žadatele, zejména k trestným činům, jichž se dopustil. Rozhodující je, zda se jedná o porušení práva odůvodňující závěr, že žadatel o udělení státního občanství nebude ani v budoucnu dodržovat zásadní ustanovení přijatá na ochranu před ohrožením života, zdraví, bezpečnosti, veřejného klidu a pořádku nebo jiných právních zájmů zakotvených v čl. 8 odst. 2 EÚLP.
- 9 Po příslibu udělení rakouského státního občanství byla navrhovatelce zaprvé uložena sankce podle § 134 ve spojení s § 36 písm. e) Kraftfahrzeuggesetz 1967 (zákon o motorových vozidlech z roku 1967, dále jen „KFG“), neboť na vozidlo neumístila známku o technické prohlídce, přičemž se jedná o protiprávní jednání, jež je způsobilé ohrozit naplňování ustanovení práva týkajícího se motorových vozidel a silniční policie způsobem ohrožujícím ochranu bezpečnosti veřejné dopravy. Zadruhé řídila vozidlo pod vlivem alkoholu. Jedná se o chování, které obzvláštní měrou ohrožuje jiné účastníky provozu, a je nutno jej považovat za „závažné porušení zákona“. Tyto dva správní přestupky při současném přihlídnutí k osmi správním přestupkům, jichž se dopustila v letech 2007 a 2013, neumožňují předpokládat dobré chování do budoucna. Dlouhý pobyt navrhovatelky v Rakousku a její profesní a osobní integrace nejsou způsobilé k tomu, aby bylo možno učinit ohledně jejího celkového chování příznivou prognózu ve smyslu § 10 odst. 1 bodu 6 StbG.

Rozsudek Soudního dvora ze dne 2. března 2010, Rottman, C-135/08, EU:C:2010:104 nelze použít, neboť navrhovatelka byla v okamžiku rozhodnutí již bez státní příslušnosti a nebyla tedy občankou Unie.

A konečně byly spáchány také „závažné trestné činy“, proto je odvolání příslibu a zamítnutí její žádosti o udělení státního občanství s ohledem na Úmluvu o omezení případů bezdomovectví přiměřené.

Podmínky pro odvolání příslibu udělení rakouského státního občanství podle § 20 odst. 2 StbG tak byly splněny.

- 10 Tento rozsudek napadá dotčený opravný prostředek „Revision“ podaný k Verwaltungsgerichtshof (Správní soudní dvůr). Orgán v řízení předcházejícím

soudnímu řízení zahájenému u Verwaltungsgerichtshof (Správní soudní dvůr) nepředložil žádné vyjádření.

Relevantní ustanovení unijního práva:

11 Smlouva o fungování Evropské unie (SFEU) zní ve výňatcích takto:

„ČÁST DRUHÁ

ZÁKAZ DISKRIMINACE A OBČANSTVÍ UNIE

...

Článek 20

(bývalý článek 17 Smlouvy o ES)

(1) Zavádí se občanství Unie. Občanem Unie je každá osoba, která má státní příslušnost členského státu. Občanství Unie doplňuje občanství členského státu, nenahrazuje je.

(2) Občané Unie mají práva a povinnosti stanovené Smlouvami. Mají mimo jiné:

a) právo svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států;

...

c) na území třetí země, kde členský stát, jehož jsou státními příslušníky, nemá své zastoupení, právo na diplomatickou a konzulární ochranu kterýmkoli členským státem za stejných podmínek jako státní příslušníci tohoto státu;

...“

Relevantní ustanovení vnitrostátního práva

12 Rakouský Staatsbürgerschaftsgesetz 1985 (zákon o státním občanství z roku 1985, BGBl. č. 311 ve znění relevantním v projednávané věci BGBl. I č. 136/2013, zní ve výňatcích:

„**Udělení**

§ 10. (1) Nestanoví-li tento spolkový zákon jinak, může být cizinci uděleno státní občanství, pouze pokud

6. jeho dosavadní chování poskytuje záruku, že má pozitivní vztah k Republice a nepředstavuje nebezpečí pro veřejný klid, pořádek a bezpečnost, ani neohrožuje jiné veřejné zájmy uvedené v čl. 8 odst. 2 EÚLP;

...

(3) Cizinci, který má cizí státní příslušnost, nesmí být státní občanství uděleno, pokud

1. neučiní úkony nezbytné u ukončení stávajícího státního občanství, ačkoliv je učinit může a jsou pro něj únosné nebo

[omissis]

§ 20. (1) Udělení státního občanství se cizinci nejprve přislíbí pro případ, že během dvou let prokáže ukončení svého dosavadního státního občanství, pokud

1. není osobou bez státní příslušnosti;
2. ... a
3. příslibem je mu umožněno nebo mu může být usnadněno ukončení jeho dosavadního státního občanství.

(2) Příslib musí být odvolán, pokud cizinec s výjimkou § 10 odst. 1 bodu 7 [v projednávané věci nerelevantní] již nesplňuje byt' jen jednu podmínku nezbytnou k udělení státního občanství.

(3) Státní občanství, jehož udělení bylo přislíbeno, musí být uděleno, jakmile cizinec

1. ukončil své dosavadní státní občanství nebo
2. prokáže, že nemůže učinit úkony nezbytné k ukončení svého dosavadního státního občanství nebo jsou pro něj tyto úkony neúnosné.

[omissis]

...“

K oprávnění předložit předběžnou otázku

- 13 Verwaltungsgerichtshof (Správní soudní dvůr) je soudem ve smyslu čl. 267 SFEU, jehož rozhodnutí již nemůže být napadeno opravnými prostředky podle vnitrostátního práva.
- 14 Verwaltungsgerichtshof (Správní soudní dvůr) má za to, že při rozhodování o projednávané věci opravného prostředku „Revision“, který má Verwaltungsgerichtshof (Správní soudní dvůr) posoudit, vyvstávají otázky výkladu unijního práva, které jsou uvedené v projednávané žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce a dále blíže vysvětlené.

Úvahy týkající se předběžných otázek

Úvodní poznámka

- 15 Rakouské právo upravující státní občanství mimo jiné vychází ze zásady, podle níž je, pokud možno, nutno předcházet vícenásobným státním příslušnostem. Naplňování tohoto cíle slouží například ustanovení § 10 odst. 3 bodu 1 StbG, podle nějž cizinci, který má cizí státní příslušnost, nelze udělit rakouské státní občanství, pokud neučiní úkony nezbytné pro ukončení svého dosavadního státního občanství, ačkoliv je učinit může nebo jsou pro něj únosné. Různé zahraniční právní řády ukončení své státní příslušnosti v zájmu zamezení bezdomovectví nepřipouští. Nepožadují však nejprve získání druhé (v projednávané věci rakouské) státní příslušnosti, nýbrž jim postačuje její pouhý příslib. Ustanovení § 20 StbG upravuje příslib udělení státního občanství, které také v takovýchto případech ukončení původní státní příslušnosti umožňuje [*omissis*].
- 16 Zvláštním aspektem projednávané věci je, že navrhovatelka se po příslibu rakouského státního občanství vzdala své estonské státní příslušnosti a tím se vzdala také svého občanství Unie a příslib byl následně odvolán.
- 17 Příklad udělení státního občanství podle § 20 odst. 1 StbG předpokládá, že - nehledě na ukončení dosavadní státní příslušnosti během dvou let - cizinec splňuje všechny podmínky pro udělení státního občanství. Vzhledem k tomu tento příslib zakládá právní nárok na udělení státního občanství, který je podmíněn již jen dokladem ukončení cizí státní příslušnosti [*omissis*]. Příklad však musí být podle ustanovení § 20 odst. 2 StbG přes tento existující podmíněný nárok na udělení státního občanství odvolán, pokud cizinec již nesplňuje byť jen jednu podmínku nutnou pro udělení státního občanství [*omissis*].
- 18 Podle ustanovení § 10 odst. 1 bodu 6 StbG musí být podle ustálené judikatury Verwaltungsgerichtshof (Správní soudní dvůr) přihlédnuto k celkovému chování žadatele o udělení státního občanství, zejména k trestným činům, jichž se dopustil. Rozhodující je, zda se jedná o porušení práva odůvodňující závěr, že žadatel o udělení státního občanství nebude ani v budoucnu dodržovat zásadní ustanovení přijatá na ochranu před ohrožením života, zdraví, bezpečnosti, veřejného klidu a pořádku nebo jiných právních zájmů zakotvených v čl. 8 odst. 2 EÚLP. Způsob, závažnost a četnost takovýchto protiprávních jednání je výrazem - nanejvýš negativního - přístupu dotčené osoby k zákonům přijatým k zamezení takovýmto nebezpečím [*omissis*].
- 19 [*omissis*] [Úvahy týkající se judikatury rakouského Verfassungsgerichtshof (Správní soudní dvůr)]
- 20 Neumístění předepsané známky o technické prohlídce na vozidlo představuje samo o sobě závažné porušení ochranných norem, které slouží zajištění pořádku a bezpečnosti v dopravě, přičemž je toto jednání způsobilé ohrozit naplňování

ustanovení práva týkajícího se motorových vozidel a silniční policie způsobem ohrožujícím ochranu bezpečnosti veřejné dopravy. [*omissis*].

- 21 Podle judikatury Verwaltungsgerichtshof (Správní soudní dvůr) musí být také řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu považováno za tak závažné porušení norem sloužících k zajištění pořádku a bezpečnosti silničního provozu, že samo o sobě může odůvodnit nesplnění podmínky udělení státního občanství podle § 10 odst. 1 bodu 6 StbG, aniž by přitom bylo rozhodující množství alkoholu v krvi [*omissis*].
- 22 Zejména s ohledem na správní trestné činy, kterých se v projednávané věci navrhovatelka dopustila po příslibu udělení státního občanství, jakož na dřívější správní přestupky, nelze prognóze nebezpečnosti, k níž dospěl správní soud, nic vytknout. Přitom je nutno přihlídnout k tomu, že udělení státního občanství má představovat zakončení (úspěšné) integrace cizince v Rakousku [*omissis*]. Navrhovatelka ve svém opravném prostředku „Revision“ proti tomuto individuálnímu posouzení nic nenamítá. Podle vnitrostátního práva je tedy nutno souhlasit s tím, že byly splněny podmínky pro odvolání příslibu udělení státního občanství, jakož i pro zamítnutí žádosti o udělení rakouského státního občanství podle § 10 odst. 1 bodu 6 StbG.

K první otázce

- 23 Navrhovatelka je toho názoru, že odvolání příslibu udělení rakouského státního občanství po poskytnutí dokladu o zrušení estonské státní příslušnosti podle § 20 odst. 2 StbG spadá jako odstranění podmíněného právního nároku na občanství Unie svou podstatou a svými důsledky do unijního práva. V souladu s rozsudkem Soudního dvora Evropské unie ze dne 2. března 2010, *Rottmann*, C-135/08, EU:C:2010:104, takovéto odvolání předpokládá přezkum proporcionality důsledků s tím spojené ztráty podmíněného právního nároku na opětovné získání občanství Unie. Této povinnosti nedostál orgán ani správní soud.
- 24 Správní soud použitelnost rozhodnutí Soudního dvora ve věci *Rottmann*, C-135/08, naopak odmítl, neboť předmětem tohoto rozhodnutí byla ztráta občanství Unie, zatímco navrhovatelka již v okamžiku rozhodnutí o odvolání příslibu občankou Unie nebyla.
- 25 Podle ustálené judikatury Soudního dvora „vymezení podmínek pro nabývání a pozbývání státního občanství spadá v souladu s mezinárodním právem do pravomoci členských států“. Avšak skutečnost, „že některá oblast spadá do pravomoci členských států, nebrání tomu, aby v situacích, na které se uplatní unijní právo, musela dotyčná vnitrostátní pravidla toto právo respektovat“ (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 12. března 2019, *Tjebbes a další.*, C-221/17, EU:C:2019:189, bod 30 obsahující odkaz na rozsudek Soudního dvora ze dne 2. března 2010, *Rottmann*, C-135/08, EU:C:2010:104, bod 39 a 41, a další odkazy).

- 26 „Článek 20 SFEU přitom přiznává každé osobě, která má státní příslušnost členského státu, status občana Unie, který je předurčen být podle ustálené judikatury [Soudního dvora] základním statutem státních příslušníků členských států. Situace občanů Unie, kteří jsou [...] státními příslušníky pouze jednoho členského státu a kterým ztrátou této státní příslušnosti hrozí ztráta statusu přiznaného článkem 20 SFEU, jakož i práv s ním spojených, spadá tudíž svou povahou a svými důsledky do oblasti působnosti unijního práva. Členské státy tak musí při výkonu svých pravomocí v oblasti státní příslušnosti dodržovat unijní právo“ (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 12. března 2019, *Tjebbes a další*, C-221/17, EU:C:2019:189, body 31, 32, obsahující odkaz na rozsudek Soudního dvora ze dne 2. března 2010, *Rottmann*, C-135/08, EU:C:2010:104, body 42 a 45, a další odkazy).
- 27 To Soudní dvůr potvrdil s ohledem na ztrátu občanství Unie, a sice konkrétně státní příslušnosti členského státu získanou udělením, zrušením aktu, jímž bylo státní občanství uděleno (odnětí) (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 2. března 2010, *Rottmann*, C-135/08, EU:C:2010:104), jakož i s ohledem na ztrátu státní příslušnosti členského státu ze zákona (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 12. března 2019, *Tjebbes a další*, C-221/17, EU:C:2019:189) u osob, které nemají ani státní příslušnost jiného členského státu. Podle této judikatury Soudního dvora nebrání článek 20 SFEU ztrátě státní příslušnosti členského státu jejím odnětím, bylo-li udělení dosaženo podvodným jednáním, resp. ze zákona tohoto členského státu, pokud vnitrostátní orgány, případně vnitrostátní soudy, přezkoumaly důsledky této ztráty pro situaci dotčených osob a případně jejich rodinných příslušníků ve světle unijního práva z hlediska slučitelnosti se zásadou proporcionality.
- 28 V projednávané věci orgán nejprve navrhovatelce na základě její žádosti o udělení rakouského státního občanství toto udělení podle § 20 odst. 1 StbG přislíbil pod podmínkou, že během dvou let předloží doklad o ukončení estonské státní příslušnosti.
- 29 Tímto příslibem navrhovatelka získala právní nárok na udělení státního občanství, který byl podmíněn již jen dokladem o ukončení estonské státní příslušnosti [omissis].
- 30 Na základě tohoto příslibu se navrhovatelka, která neměla žádnou další státní příslušnost některého členského státu, dobrovolně vzdala své estonské státní příslušnosti. Tím se dobrovolně vzdala občanství Unie, aby v souladu s příslibem orgánu po předložení dokladu o ukončení cizí státní příslušnosti získala rakouské státní občanství a současně s tím (opět) také občanství Unie.
- 31 [omissis] [opakující se pasáž]
- 32 Pro přezkum rozsudku správního soudu ze strany Verwaltungsgerichtshof (Správní soudní dvůr) je vždy rozhodující věcný a právní stav v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí [omissis] [omissis]. Verwaltungsgerichtshof (Správní

soudní dvůr) proto musí vycházet z toho, že navrhovatelka v rozhodujícím okamžiku odvolání příslibu nebyla občankou Unie.

- 33 Mimořádnost řízení tedy spočívá v tom, že navrhovatelka v okamžiku odvolání již nebyla občankou Unie. Na rozdíl od výše uvedené judikatury Soudního dvora ve věcech *Rottmann*, C-135/08, a *Tjebbes a další.*, C-221/17, tedy není s rozhodnutím, které je předmětem tohoto řízení, spojena ztráta občanství Unie. Odvoláním příslibu ve spojení se zamítnutím žádosti na propůjčení rakouského státního občanství navrhovatelka spíše pozbyla podmíněně získaný právní nárok na opětovné získání občanství Unie, jehož se předtím dobrovolně vzdala.
- 34 Otázkou je, zda také tato situace svou povahou a svými důsledky spadá do unijního práva a orgán musí při takovémto rozhodnutí dodržovat unijní právo, ačkoliv navrhovatelka v rozhodujícím okamžiku přijetí rozhodnutí o odvolání příslibu již nebyla občankou Unie a s předmětným rozhodnutím není spojena ztráta občanství Unie, nýbrž odebrání podmíněného právního nároku na opětovné získání dříve dobrovolně odloženého občanství Unie.
- 35 Pro použitelnost unijního práva považoval Soudní dvůr za relevantní, že občanu Unie „hrozí ztráta statusu přiznaného článkem 20 SFEU, jakož i práv s ním spojených“ (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 12. března 2019, *Tjebbes a další.*, C-221/17, EU:C:2019:189, bod 32). Jak shrnul generální advokát ve věci *Tjebbes a další.*, jednalo se zde o „situaci, která může vést ke ztrátě tohoto statusu“ resp. o ztrátu občanství Unie (viz závěrečné stanovisko ze dne 12. července 2018, *Tjebbes a další.*, C-221/17, bod 28 resp. bod 44). Podle ustálené judikatury Soudního dvora „je občanství Unie předurčeno být základním postavením státních příslušníků členských států“ (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 13. června 2019, C-22/18, *TopFit a Biffi*, ECLI:EU:C:2019:497, bod 28).
- 36 Soudní dvůr také konstatoval: „Výhrada, dle které je třeba dodržovat právo Unie, není na újmu zásadě mezinárodního práva, kterou již Soudní dvůr uznal [...], podle níž jsou členské státy příslušné k vymezení podmínek nabývání a pozbývání státního občanství, ale zakotvuje zásadu, podle které výkon této pravomoci může podléhat soudnímu přezkumu prováděnému s ohledem na právo Unie, jedná-li se o občany Unie, a v rozsahu, ve kterém se dotýká práv přiznaných a chráněných právním řádem Unie, což je zejména případ takového rozhodnutí o zrušení aktu, jímž bylo uděleno státní občanství, jaké je dotčeno v původním řízení“ (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 2. března 2010, *Rottmann*, C-135/08, EU:C:2010:104, bod 48). Tím Soudní dvůr zdůraznil, že právo Unie musí být dodržováno pouze v případě, „jedná-li se o občany Unie“.
- 37 [omissis] [opakující se]. V rozhodujícím okamžiku přijetí rozhodnutí o odvolání příslibu již nabyvatelka nebyla příslušnicí členského státu Evropské unie a tedy ani občankou Unie. Podle názoru Verwaltungsgerichtshof (Správní soudní dvůr) hovoří tato skutečnost pro to, že skutkový stav projednávané věci - jak se v projednávané věci domníval také správní soud - nespadá do práva Unie.

K druhé otázce

- 38 V případě kladné odpovědi Soudního dvora na první otázku vyvstává pro Verwaltungsgerichtshof (Správní soudní dvůr) další otázka, zda to znamená, že příslušné vnitrostátní orgány a soudy musí v tomto rozhodnutí ve smyslu judikatury Soudního dvora přezkoumat, zda odvolání příslibu, které brání opětovnému získání občanství Unie, je s ohledem na své důsledky pro situaci dotčené osoby z pohledu unijního práva slučitelné se zásadou proporcionality.
- 39 Ohledně ztráty státní příslušnosti členského státu, která je spojena se ztrátou statusu občana Unie, požaduje Soudní dvůr ve své judikatuře (viz rozsudky Soudního dvora ze dne 2. března 2010, *Rottmann*, C-135/08, EU:C:2010:104, a ze dne 12. března 2019, *Tjebbes a další.*, C-221/17, EU:C:2019:189), aby byl proveden přezkum proporcionality. Podle této judikatury vyžaduje takový přezkum posouzení individuální situace dotčené osoby a jejích rodinných příslušníků, aby bylo možné určit, zda má tato ztráta důsledky, které ve vztahu k cíli sledovanému vnitrostátním zákonodárcem nepřiměřeně ovlivňují běžný vývoj rodinného a profesního života této osoby ve světle unijního práva. Takové důsledky nemohou být hypotetické nebo potenciální (*Tjebbes a další.*, C-221/17, EU:C:2019:189, bod 44).
- 40 Ukládá-li Soudní dvůr vnitrostátním orgánům a soudům dodržování unijního práva také u takových rozhodnutí, jako je rozhodnutí v původním řízení, pak z toho Verwaltungsgerichtshof (Správní soudní dvůr) dovozuje, že je zapotřebí provést přezkum proporcionality ve světle unijního práva tak, jak je uvedeno výše.
- 41 V této souvislosti má Verwaltungsgerichtshof (Správní soudní dvůr) pochybnosti, zda pro přezkum proporcionality ve světle unijního práva může být postačující, že se fyzická osoba vzdala svého občanství Unie a tím také rozvázala „jedinečný vztah solidarity a loajálnosti mezi [členským státem] samotným a jeho státními příslušníky, jakož i vzájemnost práv a povinností, které jsou základem vztahu založeného státní příslušností“ (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 12. března 2019, *Tjebbes a další.*, EU:C:2019:189, bod 33).

Relevantnost pro dotčené řízení

- 42 [*omissis*] [opakující se pasáž]
- 43 Správní soud sice posuzoval proporcionalitu odvolání s ohledem na bezdomovectví (neexistenci státní příslušnosti) navrhovatelky s přihlédnutím k Úmluvě o omezení případů bezdomovectví a konstatoval, že odvolání je s ohledem na trestné činy, jichž se navrhovatelka dopustila, přiměřené. Přezkum proporcionality důsledků odvolání příslibu pro situaci dotčené osoby a případně jejích rodinných příslušníků z pohledu unijního práva však správní soud neprovedl, neboť měl za to, že uvedenou judikaturu Soudního dvora nelze použít.

- 44 Odpověď na předběžné otázky je tedy právně relevantní pro rozhodnutí v řízení o opravném prostředku „Revision“ probíhajícím u Verwaltungsgerichtshof (Správní soudní dvůr).

Závěr

- 45 Vzhledem k tomu, že uplatnění unijního práva a jeho výklad není do té míry jednoznačné, že by nezbyval prostor pro pochybnosti (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 6. října 1982, věc *Srl C.I.L.F.I.T. a další.*, C-283/81, EU:C:1982:335) předkládá se na základě článku 267 SFEU žádost o rozhodnutí o předběžných otázkách formulovaných v úvodu tohoto rozhodnutí.

Ve Vídni dne 13. února 2020

PRACOVNÍ DOKUMENT